

کاربرد اوتوماتی ایادگیر سلولی در پردازش تصاویر: یافتن لبه

فرشاد مارچینی محمد رضا میبدی

آزمایشگاه محاسبات نرم، دانشکده مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات
دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران، ایران

۹

مرکز تحقیقات فیزیک نظری(IPM)، پژوهشکده علوم کامپیوتر، تهران، ایران

تکنیکهای پردازش تصویر و شناسائی الگو کاربردهای فراوانی در پزشکی، صنعت، بینائی ماشین و کنترل دارد [2]. در بینائی ماشین و پردازش تصویر با استفاده از بعضی عملیات ریاضی نظری تشخیص لبه بوسیله گرادیان و یا اعمال فیلترهای مناسب ویژگیهای تصویر نظری لبه ها، خطوط، انحنایها، گوشه ها و مرزها را می توان استخراج کرد. استخراج این ویژگیها، نمایش و تحلیل صحنه های تصویر را آسان تر می سازد. در سالهای اخیر الگوریتمهای مختلفی برای استخراج ویژگیهای تصویر ارائه شده است [7] [1] [12]. به عنوان مثال Liow با جستجوی مرزها روشی برای یافتن مسیرهای بسته ارائه داد [5]. Meir از تشابه نواحی برای یافتن لبه ها استفاده کرد [7] و Kim ویژگیهای توپولوژیکی را مستقیماً از تصویر استخراج کرد [11]. در روشهای موجود برای استخراج ویژگیها، کلیه الگوهای ویژگیها باید جستجو و شناسائی شده و مشخص گردند. در این روشها نتایج بدست آمده حساس به نویز میباشند. همچنین در بسیاری از این روشها استخراج ویژگیها وابسته به پیجیدگی الگوهای تصویر می باشد. قبل از استخراج ویژگیها از روشهای حذف نویز برای بهبود کیفیت تصویر و قسمت بندی تصویر برای جداسازی نواحی مورد نظر استفاده می شود.

چکیده: اوتوماتی ایادگیر سلولی مدلی برای سیستمهایی است که از اجزاء ساده ای تشکیل شده است و رفتار هر جزء بر اساس رفتار همسایگانش و نیز تجربیات گذشته اش تعیین و اصلاح می شود. اجزاء ساده تشکیل دهنده این مدل، از طریق کنش و واکنش با یکدیگر می توانند رفتار پیچیده ای از خود نشان دهند. در این مقاله روشی مبتنی بر اوتوماتاهای ایادگیر برای یافتن لبه در تصاویر ارایه میگردد و با تعدادی از روشهای گزارش شده مانند اپراتورهای پروویت، روبرتز، اپراتور سوبل و اپراتور کنی مقایسه میگردد. از مشخصه های روش پیشنهادی توزیعی بودن آن میباشد. همچنین این روش متنکی بر عملیات محلی در همسایگی هر پیکسل می باشد که پیاده سازی آنها را ساده تر می سازد. نتایج آزمایشها نشان داده است که روش مبتنی بر اوتوماتی سلولی ایادگیر در مقایسه با روشهای موجود از کارایی بالاتری در تشخیص لبه های تصویر برخوردار است.

واژه های کلیدی: اوتوماتی ایادگیر، اوتوماتی ایادگیر سلولی، پردازش تصویر، لبه های تصویر

گزارش شده مانند اپراتورهای پروویت، روبرترز، اپراتور سوبیل، اپراتور کنی مقایسه میگردد. در روش پیشنهادی به ازای هر $\beta_1 = 1$ به عنوان جریمه و $\beta_2 = 0$ به عنوان پاداش در نظر گرفته می شود. در محیط از نوع Q ، (α, β) می تواند به طور گسته یک مقدار از مقادیر محدود در فاصله $[0, 1]$ و در محیط از نوعیک مقدار از مقادیر محدود در فاصله $[0, 1]$ و در محیط از نوع S متغیر تصادفی در فاصله $[0, 1]$ است. احتمال اینکه عمل α نتیجه نامطلوب^۲ داشته باشد می باشد. در محیط ایستا^۳ مقادیر α بدون تغییر می مانند، حال آنکه در محیط غیر ایستا^۴ این مقادیر در طی زمان تغییر می کنند. اتوماتای یادگیری دو گروه با ساختار ثابت و با ساختار متغیر تقسیم می گردند. در ادامه این بخش بطور اختصار به شرح اتوماتای یادگیر با ساختار متغیر که در این مقاله از ان استفاده شده است میپردازیم.

اتوماتای یادگیر با ساختار متغیر^۵: توسط ۴ تائی $\{\alpha, \beta, p, T\}$ نشان داده می شود که در آن $\alpha = \{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_r\}$ مجموعه عمل های اتوماتا $\beta = \{\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_m\}$ مجموعه ورودیهای اتوماتا $p = \{p_1, p_2, \dots, p_r\}$ بردار احتمال انتخاب هر یک از عملها و $T[\alpha(n), \beta(n), p(n)] = p(n+1)$ الگوریتم یادگیری می باشد. در این نوع از اتوماتاها، اگر عمل α در مرحله n انتخاب شود و پاسخ مطلوب از محیط دریافت نماید، احتمال p_i افزایش یافته و سایر احتمالها کاهش می یابند و برای (n) پاسخ نامطلوب احتمال $p_i(n)$ کاهش یافته و سایر احتمالها افزایش می یابند. در هر حال، تغییرات به گونه ای صورت می گیرد تا حاصل جمع $p_i(n)$ ها همواره ثابت و مساوی یک باقی بماند.. الگوریتم زیر یک نمونه از الگوریتمهای یادگیری خطی در اتوماتای با ساختار ثابت است [11].

الف- پاسخ مطلوب

$$p_i(n+1) = p_i(n) + a[1 - p_i(n)]$$

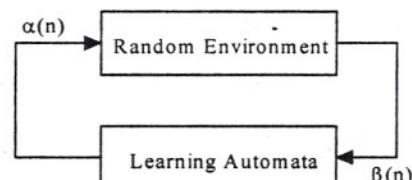
$$p_j(n+1) = (1-a)p_j(n) \quad \forall j \neq i$$

ب- پاسخ نامطلوب

در این مقاله روشی مبتنی بر اتوماتایی یادگیر سلوی برای یافتن لبه در تصاویر ارایه میگردد و با تعدادی از روشهای پیکسل یک اتوماتای یادگیر سلوی بر روی شبکه دو بعدی تصویر در نظر گرفته می شود. هر اتوماتا از طریق تعامل با همسایگانش رفتار خود را اصلاح می کند. از مشخصه های روشهای پیشنهادی توزیعی بودن آنها است. همچنین این روشها ممکن بر عملیات محلی در همسایگی هر پیکسل می باشد که پیاده سازی آنها را ساده تر می سازد. نتایج آزمایشها نشان داده است که روش مبتنی بر اتوماتای سلوی یادگیر در مقایسه با روشهای دیگر از کارایی بالاتری در تشخیص لبه ها برخوردار است. ادامه مقاله به شرح زیر است. در بخش ۲ و ۳ به ترتیب به معرفی اتوماتای یادگیر و اتوماتای یادگیر سلوی میپردازیم. بخش ۴ روشهای یافتن لبه مورد بررسی قرار میگیرد. بخش ۵ اختصاص به ارایه الگوریتم پیشنهادی و نتایج آزمایشها دارد. بخش نهایی نتیجه گیری میباشد.

۲- اتوماتاهای یادگیر

اتوماتای یادگیر یک مدل انتزاعی است که تعداد محدودی عمل را می تواند انجام دهد. هر عمل انتخاب شده توسط محیطی احتمالی ارزیابی شده و پاسخی به اتوماتای یادگیر داده می شود. اتوماتای یادگیر از این پاسخ استفاده نموده و عمل خود را برای مرحله بعد انتخاب می کند. [11] شکل ۱ ارتباط بین اتوماتای یادگیر و محیط را نشان می دهد.

شکل ۱: ارتباط بین اتوماتای یادگیر و محیط

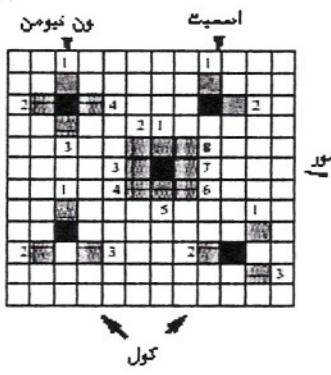
محیط^۶ را می توان توسط سه تایی $E = \{\alpha, \beta, c\}$ نشان داد که در آن $\alpha = \{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_r\}$ مجموعه ورودیها، $c = \{c_1, c_2, \dots, c_m\}$ مجموعه خروجیها و $\beta = \{\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_m\}$ مجموعه احتمالهای جریمه می باشد. هر گاه β مجموعه دو عضوی باشد، محیط از نوع P می باشد. در چنین محیطی

⁶Unfavourable

⁷Stationary

⁸Non-Stationary

⁹Variable Structure

شکل ۲ : همسایگی ون نیومن(بالا سمت چپ) ، مور(مرکز) ، اسمیت(بالا سمت راست) و کول(پائین)

عملکرد اتماتای یادگیر سلوالی : عملکرد اتماتای یادگیر سلوالی را می توان به شرح زیر بیان کرد. در هر لحظه هر اتماتای یادگیر در اتماتای یادگیر سلوالی یک عمل از مجموعه اعمال خود را انتخاب می کند این عمل می تواند بر اساس مشاهدات قبلی و یا به صورت تصادفی انتخاب شود. عمل انتخاب شده با توجه به اعمال انتخاب شده توسط سلوالهای همسایه و قانون حاکم بر اتماتای یادگیر سلوالی پاداش داده و یا جریمه می شود. با توجه به اینکه عمل انتخاب شده پاداش گرفته و یا جریمه شده است اتماتا رفتار خود را تصحیح کرده و ساختار داخلی اتماتا بهنگام می گردد. معمولاً عمل به روز در آوردن تمام اتماتاها به صورت همزمان انجام می شود. بعد از به روز در آوردن، هر اتماتا در اتماتای یادگیر سلوالی دوباره یک عمل از مجموعه اعمال خود را انتخاب کرده و انجام می دهد. فرایند انتخاب عمل و دادن پاداش و یا جریمه تا زمانیکه سیستم به حالت پایدار برسد و یا یک معیار از قبل تعیین شده ای برقرار شود ادامه می یابد. عمل بهنگام سازی ساختار اتماتاهای موجود در اتماتای یادگیر سلوالی توسط الگوریتم یادگیری انجام می شود. در حاکت کلی در یک اتماتای یادگیر سلوالی اگر همه حالتها با هم تغییر کنند آن را همزمان گویند و اگر در هر لحظه یک حالت تغییر کند آن را سریال و اگر حالتها به صورت تصادفی یکنواخت تغییر کنند آن را غیر همزمان می نامند. شکل ۳ اتماتای یادگیر سلوالی را نشان می دهد که در آن از همسایگی von Newman استفاده شده است. در این شکل، اتماتاهایی که خوشحال هستند در

$$p_i(n+1) = (1-b)p_i(n)$$

$$p_j(n+1) = \frac{b}{r-1} + (1-b)p_j(n) \quad \forall j \neq i$$

در روابط فوق، a پارامتر پاداش و b پارامتر جریمه می باشد. با توجه به مقادیر a و b سه حالت را می توان در نظر گرفت. زمانیکه a و b با هم برابر باشند، الگوریتم را L_{RP} ^۱ می نامیم، زمانیکه b از a خیلی کوچکتر باشد، الگوریتم را L_{REP} ^۲ می نامیم و زمانیکه b مساوی صفر باشد، الگوریتم را L_{RI} ^۳ می نامیم. برای مطالعه بیشتر در باره اتماتاهای یادگیر می توان به [4] [8] [11] [6] مراجعه کرد.

۳- اتماتای یادگیر سلوالی

اتماتای یادگیر سلوالی که اخیراً پیشنهاد شده است مدلی برای سیستمهایی است که از اجزاء ساده ای تشکیل شده اند و رفتار هر جزء بر اساس رفتار همسایگانش و نیز تجربیات گذشته اش تعیین و اصلاح می شود. اجزاء ساده تشکیل دهنده این مدل ، از طریق کنش و واکنش با یکدیگر می توانند رفتار پیچیده ای از خود نشان دهند. یک اتماتای یادگیر سلوالی ، از یک اتماتای سلوالی تشکیل شده است که هر سلوال آن به یک یا چند اتماتای یادگیر مجهر می باشد که وضعیت این سلوال را مشخص می سازد. مانند اتماتای سلوالی [14]، یک قانون محلی در محیط حاکم است و این قانون تعیین می کند که آیا عمل انتخاب شده توسط یک اتماتای در یک سلوال بایستی پاداش داده شود و یا جریمه شود. عمل دادن پاداش و یا جریمه منجر به بروز در آوردن ساختار اتماتای یادگیر سلوالی بمنظور نیل به یک هدف مشخص می گردد.

در اتماتای یادگیر سلوالی می توان از ساختارهای مختلفی برای همسایگی استفاده نمود. در حالت کلی هر مجموعه مرتب از سلوالها را می توان به عنوان همسایه در نظر گرفت اما معمولترین آنها همسایگی ون نیومن ، مور ، اسمیت و کول می باشند که به نزدیکترین همسایگان مشهور می باشند. این همسایگی ها در شکل ۲ نشان داده شده اند.

^۱Linear Reward Penalty

^۲Linear Reward Epsilon Penalty

^۳Linear Reward Inaction

که در رابطه بالا $P(a_i)$ احتمال انتخاب عمل a_i توسط اتوماتای یادگیر میباشد. آنتروپی CLA به صورت زیر تعریف میشود.

$$E = \sum_i \sum_j E_{ij}$$

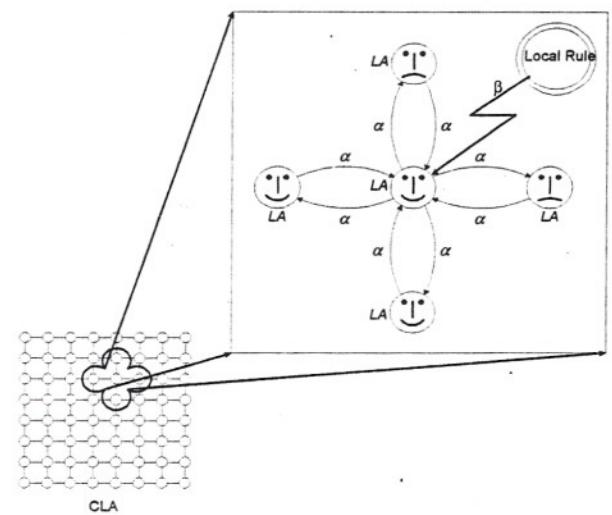
برای اطلاعات بیشتر درباره اتوماتای یادگیر سلولی و کاربردهای آن میتوان به مراجع [9] [15-27] مراجعه نمود.

کاربرد اتوماتای یادگیر سلولی در استخراج ویژگی: در یک تصویر برخی از پیکسلها دارای ویژگی خاصی هستند که آنها را از همسایگان خود متمایز می‌سازد. این پیکسلها را پیکسلهای ویژگی می‌نامند. هدف اتوماتای یادگیر سلولی یافتن و مشخص کردن این پیکسلها از سایر پیکسلهای تصویر است. تشخیص یک پیکسل به عنوان پیکسل ویژگی توسط اتوماتای یادگیر سلولی با اعمال قانون محلی در فضای همسایگی هر پیکسل انجام می‌شود. در مدل پیشنهادی در این مقاله به ازای هر پیکسل یک اتوماتا در نظر گرفته می‌شود. هر اتوماتا دارای دو اقدام است. یکی از اقدامها را وجود ویژگی مورد جستجو و اقدام دیگر را عدم وجود ویژگی مورد جستجو در آن پیکسل در نظر می‌گیریم. هر اتوماتا یکی از اقدامهای خود را انتخاب کرده و آن را با اقدام همسایگان خود مقایسه می‌کند و بر اساس این مقایسه عمل خود را ثبت میکند و یا آن را تغییر می‌دهد. قانون محلی بمنظور دادن پاداش و یا جریمه بدین شرح است. در ابتداء تعداد پیکسلهای همسایگانی که دارای عمل انتخابی (سطح خاکستری) نزدیک به پیکسل مرکزی می‌باشند تعیین میشود. اگراین تعداد از یک تعداد آستانه بیشتر باشد به اقدام انتخاب شده پاداش داده می‌شود و در غیر اینصورت جریمه می‌گردد. تعیین تعداد آستانه بستگی به نوع ویژگی مورد نظر دارد. به عنوان مثال همانگونه که در شکل ۴ نشان داده شده است تعداد پنج اتوماتا همسایه سلول با مقدار ۵۳ دارای سطح خاکستری نزدیک به آن میباشد. برای کاربردهای اتوماتای سلولی یادگیر در پردازش تصاویر میتوان به [19-22] [15-17] [24] مراجعه نمود.

۴- روشهای یافتن لبه ها

در سیستم بینایی انسان، لبه ها در تصاویر بسیار مهم هستند و میتوان گفت که شناسایی غالباً از طرح ابتدایی لبه ها میسر

مرحله قبل پاداش و اتوماتاهایی که ناراحت هستند در مرحله قبل جریمه شده اند.

شکل ۳: اتوماتای یادگیر سلولی (CLA)

قوانين: قوانین در اتوماتای یادگیر سلولی مانند اتوماتای سلولی به سه دسته *outer totalistic, general* و *totalistic, general* تقسیم می‌گردند [10][14]. در قوانین *general* مقدار یک سلول در مرحله بعدی به مقادیر همسایه های آن سلول بستگی دارد. در قوانین *totalistic* مقدار یک سلول بستگی داردو در قوانین *outer* مقدار یک سلول در مرحله بعدی هم به مقادیر همسایه های آن سلول و هم به خود سلول بستگی دارد.

آنتروپی اتوماتای یادگیر: آنتروپی معیاری است برای اندازه گیری میزان اطلاعاتی که توسط یک منبع تولید میشود و یا توسط فرد شاهد دریافت میگردد. در مدل اتوماتای یادگیر سلولی، آنتروپی به عنوان معیاری برای سنجش میزان کارایی و بررسی سیستم مورد استفاده قرار گرفته است. بدین صورت که وقتی اتوماتاهای محیط قادر باشند که عمل بهینه را بیابند، احتمال انتخاب آن عمل بیشتر شده و در نتیجه آنتروپی اتوماتاهای و به طبع آن آنتروپی سیستم کاهش می‌یابد. آنتروپی یک اتوماتای یادگیر L_{ij} در CLA با مجموعه اعمال $\{a_1, a_2, \dots, a_r\}$ برابر است با:

$$E_{ij} = - \sum_{k=1} P(a_k) \log(P(a_k))$$

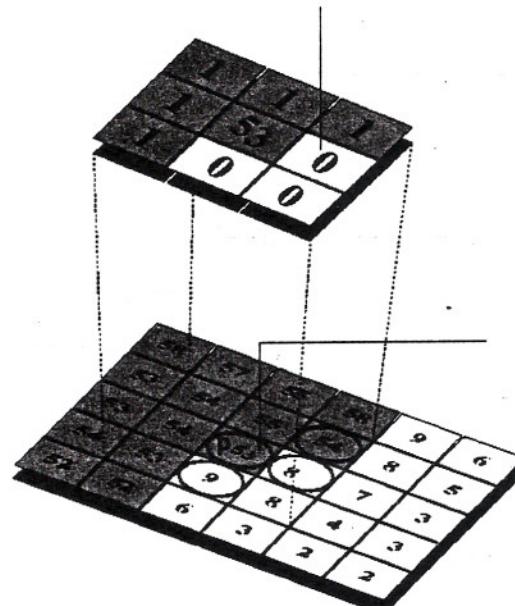
کلیشه با استفاده از یک دسته کلیشه مقدار و جهت گرادیان مستقیماً تعیین می‌شوند. اپراتورهای کرش، سوبل، پروویت، پروویت ۲ و نواتیا بابو از آن جمله‌اند که هر کدام دارای معایب و مزایای خاص خودشان هستند. با تغییر اندازه‌های این کلیشه‌ها می‌توان تعداد جهت‌های بیشتری را بررسی نماییم، امنیت نسبت به نویز را آفزایش دهیم و یا قدرت تشخیص لبه‌های نزدیک به هم کاهش می‌یابد. نشان داده شده است که اپراتورهای کرش و سوبل معمولاً بهتر از بقیه اپراتورها عمل مینمایند. اپراتور کرش نسبت به تغییرات کوچک گرادیان بسیار حساس است و وجود صفرها در اپراتور سوبل و پروویت باعث حذف نویزهای ضربه‌ای می‌شوند.

روش کنی یکی از روش‌های پیشرفتی برای یافتن لبه می‌باشد. در طراحی اپراتور لبه کنی معیارهایی که یک اپراتور لبه خوب بایستی داشته باشد در نظر گرفته شده است. این معیارها عبارت هستند از: ۱: تشخیص دهنده لبه باید تنها به لبه‌ها پاسخ دهد و همه آنها را نیز تشخیص دهد. ۲: فاصله بین نقاط روی لبه واقعی و نقاط تعیین شده توسط اپراتور تشخیص دهنده لبه باید به کوچکترین مقدار ممکن برسد و ۳: تشخیص دهنده لبه باید در جایی که یک لبه است چندین نقطه را بر روی لبه نماید. از آنجایی که یافتن اپراتور لبه ایده آل واقعی" می‌سر نیست معمولاً از یک اپراتور خوب لبه (مانند پروویت، سوبل، کنی) استفاده می‌شود و سپس نتایج حاصله بهبود بخشیده می‌شود. برای بهبود بخشیدن می‌توان از اطلاعات همسایگی یک نقطه استفاده نمود و وضعیت نقطه را از نظر بودن و یا نبودن بر روی لبه در صورت لزوم تغییر داد. برای مثال می‌توان نقاطی را که بین دو نقطه بر روی لبه قرار دارند با احتمال بیشتری بعنوان نقاط بر روی لبه در نظر گرفت و همچنین نقاطی که نقاط لبه اعلام شده‌اند ولی در اطراف آنها هیچ نقطه لبه‌ای وجود ندارد با احتمال کمتری به عنوان لبه در نظر گرفت. یک نمونه از این روش‌ها روش پراگن می‌باشد.

۵- روش پیشنهادی

در این قسمت از مقاله روشی مبتنی بر اتماتاهای یادگیر برای یافتن لبه در تصاویر باینری و همچنین تصاویر سطح خاکستری ارایه می‌گردد و با تعدادی از روش‌های گزارش

است. غالباً تشخیص لبه اشیا در دو مرحله انجام می‌پذیرد: ۱- یافتن نقاط کاندید روی لبه و ۲- بازبینی و ترکیب نقاط برای لبه. یکی از روش‌های تشخیص لبه استفاده از اپراتورهای لبه می‌باشد. اپراتورهای لبه به سه دسته کلی تقسیم می‌شوند: اپراتورهایی که از تقریب اپراتور مشتق به دست می‌آیند، اپراتورهایی که از کلیشه‌های متعدد برای امتدادهای مختلف استفاده می‌کنند و اپراتورهای که از روش‌های پیشرفته استفاده می‌کنند. این گونه از اپراتورها وجود لبه‌های محلی را تشخیص میدهند ولی باید به این نکته توجه داشت که چون لبه‌ها پدیده‌های فرکانس بالا هستند، عموماً اپراتورهای تشخیص لبه به نویز هم حساس هستند و در نتیجه پدیده‌ای به نام لبه‌های غیر واقعی به وجود می‌آید. از نمونه‌های لبه‌های غیر واقعی می‌توان به لبه‌های روش‌نایی که به واسطه وضعیت نور پردازی به جای لبه‌های واقعی دیده می‌شوند، نویز که یکی از مهمترین حالات اشتباه است که در بسیاری از اپراتورها به عنوان لبه در نظر گرفته می‌شود و وجود بافت اضافی که باعث تشخیص لبه به اشتباه می‌شوند.

شکل ۴: ارزیابی هر اтомاتا از همسایگان خود

از آنجایی که مشتق گیری در حقیقت نوعی تفاضل گیری است اپراتورهایی که از تقریب اپراتور مشتق برای یافتن لبه استفاده می‌کنند نقاطی که این تفاضل برای آنها دارای مقدار بالایی می‌باشد لبه در نظر گرفته می‌شوند. در روش‌های مبتنی بر

- ۵) یک همسایگی ۱ تابی برای پیکسل جاری در نظر گرفته میشود. تعداد همسایگانی که عمل انتخابی آنها با عمل انتخاب شده توسط پیکسل برابر ند شمارش میشود
- ۶) اگر این تعداد مساوی با ۱ باشد در این صورت عمل انتخاب شده توسط سلول پاداش داده میشود.
- ۷) اگر احتمال P_1 از احتمال P_2 بزرگتر باشد سلول (پیکسل) لبه در نظر گرفته میشود و در غیر این صورت پیکسل لبه نمیباشد.

شكلهای ۵، ۶ و ۷ نتایج چند نمونه از آزمایشها را با استفاده از روش پیشنهادی و چند روش موجود نشان میدهد. برای مشاهده آزمایشها بیشتر میتوان به [۱۹] مراجعه نمود. تشخیص لبه در تصاویر سطح خاکستری: مدل پیشنهادی برای یافتن لبه در تصاویر باینری به شرح زیر عمل میکند. برای هر پیکسل یک اتوماتا با دو اقدام (تعلق داشتن به لبه و عدم تعلق به لبه) در نظر گرفته میشود. در هر تکرار هر اتوماتا در اتوماتای یادگیر سلولی یک اقدام از مجموعه اقدامهای خود انتخاب کرده و سپس با توجه به اقدام همسایگان خود و قانون محلی تعريف انتخابی خود مینماید.

در ابتدا برای هر پیکسل با توجه به یک مقدار استانه احتمال اولیه تعلق و یا عدم تعلق به لبه تخمین زده میشود. بطور مثال پیکسلی به لبه متعلق است که حداقل ۳ همسایه آن دارای مقدار سطح خاکستری بالاتر از مقدار استانه باشد. مقدار استانه از طریق آزمایش و یا تجربیات قبلی تعیین میگردد. سپس اتوماتای یادگیر سلولی اقدام به تعیین لبه های واقعی میزند. این عمل به این صورت انجام میشود که هر یک از اتوماتاهای یادگیر با استفاده از بردار احتمال خود یکی از اقدامهایش (تعلق یا عدم تعلق به لبه) را انتخاب میکند. و سپس با توجه به به اقدامهای همسایه های خود و قانون محلی عمل انتخابی را پاداش میدهد و یا جرمیه میکند و از این طریق احتمال تعلق و یا عدم تعلق یک پیکسل به لبه را تصحیح (بروز) مینماید.

در آزمایشها از اتوماتای یادگیر سلولی با ساختار متغیر استفاده شده است. قانون محلی بدین صورت عمل می نماید.

شده مانند اپراتورهای پروویت، روپرتز، اپراتور سوبیل، اپراتور کنی مقایسه میگردد.

تشخیص لبه در تصاویر باینری: مدل پیشنهادی برای یافتن لبه در تصاویر باینری به شرح زیر عمل میکند. به ازای هر پیکسل یک اتوماتا با دو اقدام (تعلق داشتن به لبه و عدم تعلق به لبه) در نظر گرفته میشود. در هر تکرار هر اتوماتا در اتوماتای یادگیر سلولی یک اقدام از مجموعه اقدامهای خود انتخاب کرده و سپس توجه به اقدام همسایگان خود و قانون محلی تعريف شده اقدام به پاداش و یا جرمیه کردن اقدام انتخابی خود مینماید.

در آزمایشها بیان شد از اتوماتای یادگیر با ساختار متغیر در هر سلول استفاده شده است. در ابتدا برای نقاط سفید $P_1=0.2$ و $P_2=0.8$ و برای نقاط سیاه $P_1=0.5$ و $P_2=0.5$ نظر گرفته میشود قانون محلی بدین صورت عمل میکند که اگر یک سلول (پیکسل) به عنوان لبه در نظر گرفته شد (اقدام لبه را انتخاب نمود)، تعداد همسایه های آن را که لبه هستند (اقدام لبه را انتخاب نموده اند) شمارش میشوند و اگر تمامی آنها لبه در نظر گرفته شده بودند احتمال لبه بودن پیکسل مرکزی کاهش پیدا میکند و بالطبع احتمال غیر لبه بودن برای آن افزایش می یابد و در غیر این صورت احتمال لبه یا غیر لبه بودن پیکسل مرکزی تغییر نمیکند. الگوریتم پیشنهادی برای تشخیص لبه ها برای تصاویر باینری با ذکر جزئیات بیشتر در زیر امده است.

- ۱) هر پیکسل از تصویر به یک سلول از اتوماتای سلولی یادگیر نسبت داده میشود.

۲) به هر اتوماتا (هر پیکسل) بردار احتمال (P_1, P_2) نسبت داده میشود که P_1 احتمال لبه بودن پیکسل و P_2 احتمال لبه نبودن پیکسل میباشد. مقدار اولیه بردار احتمال، P اگر پیکسل سیاه است $(.5, .5)$ و اگر پیکسل سفید است $(.2, .8)$. در نظر گرفته میشود. مقدار اولیه انتروپی یک مقدار بسیار بالا در نظر گرفته میشود.

۳) برای تمام پیکسلها، قدمهای ۴ تا ۶ تکرار میگردد تا اینکه تفاوت انتروپی تصویر در دو مرحله متوالی از یک مقدار استانه کمتر شود.

- ۴) یکی از اعمال اتوماتا با استفاده از بردار احتمال P انتخاب میشود.

شکلهای ۸ و ۹ نتایج چند نمونه از آزمایشها را با استفاده از روش پیشنهادی و چند روش موجود نشان میدهد. برای آزمایشهای بیشتر میتوان به [19] مراجعه نمود.

۶- نتیجه گیری

در این مقاله روشی مبتنی بر اتماتاهای یادگیر برای یافتن لبه در تصاویر ارایه و با تعدادی از روشهای گزارش شده مانند اپراتورهای پروویت، روپرسز، اپراتور سوبل و اپراتور کنی مقایسه گردید. از مشخصه های روش پیشنهادی توزیعی بودن آن میباشد. همچنین این روش ممکنی بر عملیات محلی در همسایگی هر پیکسل می باشد که پیاده سازی آنها را ساده تر می سازد. نتایج آزمایشها نشان داد که روش مبتنی بر اتماتای سلولی یادگیر در مقایسه با روشهای موجود از کارایی بالاتری در تشخیص لبه های تصویر برخوردار است.

مراجع

- [1] J. F. Canny, "A Computational Approach to Edge Detection", IEEE Trans. Patt. Anal. Mach. Intell.. PAMI-8(6):679-698. 1986.
- [2] K. C. Chou, A. S. willsky and A. Benvensite, "Multiscale Recursive Estimation, Data Fusion and Regularization", IEEE Trans. Automatic Control vol. 39 1994.
- [3] Y. Kim and S. Lee, "Direct extraction of topographic features for gray scale character recognition" IEEE Trans. Patt. analysis and machine Inte., vol. 17, no. 7, 1995.
- [4] S. Lakshminarahan, "Learning Algorithms: Theory and Applications", New York, Springer Verlag, 1981.
- [5] Y. Liow, "A contour tracing algorithm that preserve common boundaries between regions", CVGIP-Image understanding 1991.
- [6] P. Mars, J. R. Chenand R. Nambir, "Learning Algorithms: Theory and Applications in Signal Processing, Control and Communications", CRC Press, Inc., pp. 5-24, 1996.
- [7] B. Meir and D. B. Cooper, "Automatic Finding of Main Roads in Aerial Images by Using Geometric-Stochastic Models and Estimation". IEEE Transactions on@@@
- [8] M. R. Meybodi and S. Lakshminarahan, "On a Class of Learning Algorithms which have a Symmetric Behavior under Success and Failure", Springer Verlag Lecture Notes in Statistics, pp. 145-155, 1984.
- [9] M. R. Meybodi, H. Beigy, and M. Taherkhani, "Cellular Learning Automata and Its Application", Technical Report, Computer Eng. Dept., Amirkabir

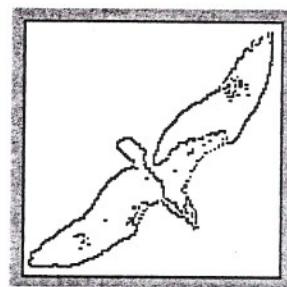
اگر سلول (پیکسل) به عنوان لبه در نظر گرفته شد، تعداد همسایه های آن را که نیز اقدام لبه بودن را انتخاب نموده اند شمارش میشود اگر تمامی آنها لبه در نظر گرفته شده بودند احتمال لبه بودن پیکسل مرکزی کاهش پیدا میکند و بالطبع احتمال غیر لبه بودن برای آن افزایش می یابد در غیر این صورت احتمال لبه یا غیر لبه بودن پیکسل مرکزی تغییری داده نمیشود. مراحل الگوریتم پیشنهادی در تصاویر سطح خاکستری به شرح زیر است.

۱. هر پیکسل از تصویر به یک سلول از اتماتای سلولی یادگیر نسبت داده میشود.
۲. به هر اتماتا (هر پیکسل) بردار احتمال $p = (p_1, p_2)$ نسبت داده میشود که p_1 احتمال سیاه بودن (تعلق داشتن به لبه) و p_2 احتمال سفید بودن (متعلق نبودن به لبه) ان پیکسل می باشند.
۳. در ابتدا با توجه به نوعی آستانه گیری، احتمال اولیه تعلق و یا عدم تعلق به لبه را برای هر پیکسل تعیین می نماییم. پیکسلی متعلق به لبه است که از حداقل ۳ همسایه اش مقدار سطح خاکستری بالاتر از آستانه داشته باشد. برای مقدار اولیه آنتروپی یک مقدار بسیار بالا در نظر گرفته میشود.
۴. برای تمام پیکسلها، قدمهای ۵ تا ۷ تکرار میگردد تا اینکه تفاوت آنتروپی تصویر در دو مرحله متوالی از یک مقدار آستانه کمتر شود..
۵. یکن از اعمال اتماتا با استفاده از بردار احتمال p انتخاب میشود
۶. یک همسایگی ۸ تایی برای پیکسل جاری در نظر گرفته میشود. تعداد همسایگانی که عمل انتخابی آنها با عمل انتخاب شده توسط پیکسل برابرند شمارش میشود
۷. اگر این تعداد مساوی با ۸ باشد در این صورت عمل انتخاب شده توسط سلول بر طبق الگوریتم یادگیری پاداش داده میشود.
- ۸ اگر احتمال p_1 از احتمال p_2 بزرگتر باشد سلول (پیکسل) لبه در نظر گرفته میشود و در غیر این صورت پیکسل لبه نمیباشد.

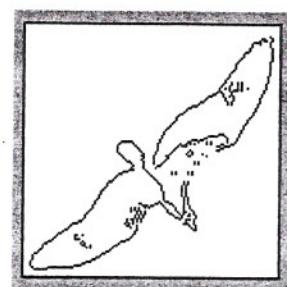
- Processing*", Technical Report, Computer Engineering Department, Amirkabir University, Tehran, Iran, 2002.
- [20] M. R. Meybodi and M. R. Kharazmi, "Cellular Learning Automata and Its Application to Image Segmentation", Proceedings of The Second Iranian Conference on Machine Vision & Image Processing, KNU University, Tehran Iran, pp. 261-270, 2003.
- [21] M. R. Kharazmi and M. R. Meybodi "Application of Cellular Learning Automata to Image Segmentation", Proceedings of Tenth Conference on Electrical Engineering (10th ICEE), University of Tabriz, Vol 1, pp. 298-306, May 2002.
- [22] M. R. Meybodi and M. R. Kharazmi, "Cellular Learning Automata and Its Application to Image Processing", *Journal of Amirkabir*, Vol. 14, No. 56A, pp. 1101-1126, 2004.
- [23] H. Beigy and M. R. Meybodi "A Mathematical Framework for Cellular Learning Automata", Advanced in Complex Systems, accepted for publication.
- [24] M. R. Meybodi and M. R. Kharazmi, "Cellular Learning Automata and Its Application to Image Segmentation", Proceedings of The Second Iranian Conference on Machine Vision & Image Processing, KNU University, Tehran Iran, pp. 261-270, 2003.
- [25] M. R. Meybodi, H. Beigy, and M. Taherkhani, "Cellular Learning Automata And Its Applications", Technical Report, Amirkabir University of Technology, Computer Engineering Department, March 2000.
- [26] M. R. Meybodi, and M. Taherkhani, "Application of Cellular Learning Automata in Modeling of Rumor Diffusion", Proceedings of Ninth Conference on Electrical Engineering, Power & Water Institute of Technology, 8-10, May 2001, pp. 23-1, 23-10.
- [27] M. R. Meybodi, H. Beigy, and M. Taherkhani, "Cellular Learning Automata", Proceedings of 6th Annual CSI Computer Conference, CE Department, University of Isfahan, pp. 153 -163, 20-22 Feb. 2001.
- University of Technology, Tehran, Iran, March 2000.
- [10] M. Mitchell, "Computation in Cellular Automata: A Selected Review", Technical Report, Santa Fe Institute, Santa Fe, U.S.A., 1996.
- [11] K. S. Narendra and M.A.L. Thathachar, "Learning Automata: An Introduction", Prentice Hall, Inc., 1989.
- [12] P. Sahotam, M. F. Daemi and D. G. Elliman, "Training Genetically Evolving Cellular Automata for Image Processing", International Symposium on Speech, Image Processing and Neural Networks, 1994.
- [13] M. Taherkhani, "Proposing and Studying of Cellular Learning Automata as a Tool for Modeling Systems", M.Sc. Thesis, Computer Eng. Dept., Amirkabir University of Technology, Tehran, Iran, 2000.
- [14] S. Wolfrom, "Theory and Application of Cellular Automata", Singapore: World Scientific Publishing Co. Pte. Ltd., 1986.
- [15] M. R. Meybodi, H. Beigy, and M. Taherkhani, "Application of Cellular Learning Automata to Image Processing", Proceedings of First Conference in Mathematics and Communication, Telecommunication Research Center, Tehran, Iran, 20 Oct. 2000.
- [16] M. R. Meybodi and M. R. Kharazmi, "An Algorithm Based on Cellular Learning Automata for Image Restoration", Proceedings of The First Iranian Conference on Machine Vision & Image Processing , University of Birjand, pp. 244 -254, 7-9 March 2001.
- [17] M. R. Meybodi and M. R. Kharazmi, "An Algorithm Based on Cellular Learning Automata for Image Restoration", Proceedings of The First Iranian Conference on Machine Vision & Image Processing , University of Birjand, pp.244 -254, 7-9 March 2001.
- [18] M. R. Meybodi and M. R. Khojasteh, "Cellular Learning Automata as a Model for Commerce Networks", Proceedings of 6th Annual CSI Computer Conference, CE Department, University of Isfahan, pp. 284 -295, 20-22 Feb. 2001.
- [19] F. Marchini and M. R. Meybodi "Cellular Learning Automata and Its application to Image

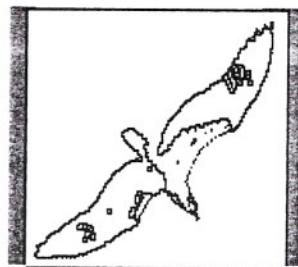
تصویر اولیه

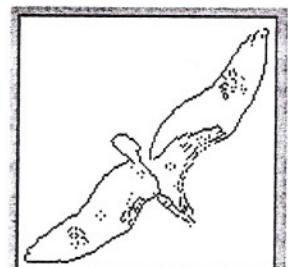
یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور روبرتر

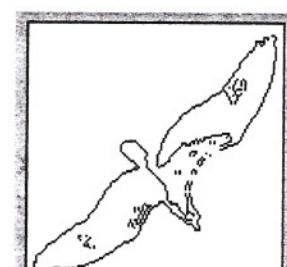
یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور پروویت

یافتن لبه های تصویر به کمک اتوماتای یادگیر سلوالی

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور کنی

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور سوبل

شکل ۵

تصویر اولیه

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور روبرتر

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور پروویت

یافتن لبه های تصویر به کمک اتوamatای یادگیر سلوالی

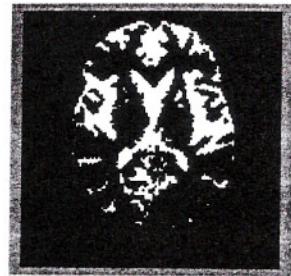

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور کنی

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور سوبل

شکل ۶

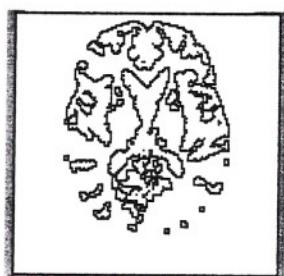
تصویر اولیه

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور روبرت

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور پروویت

یافتن لبه های تصویر به کمک اتوماتای یادگیر سلولی

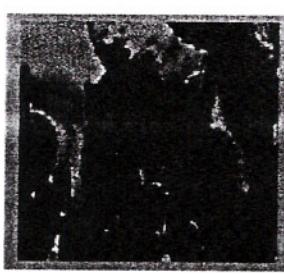

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور کنی

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور سوبل

شکل ۷

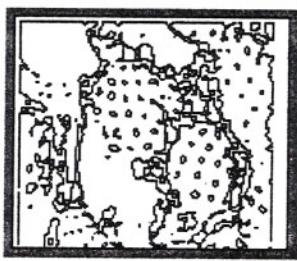
تصویر اولیه

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور روبرت

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور پروویت

یافتن لبه های تصویر به کمک اتوماتای یادگیر سلولی

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور کنی

یافتن لبه های تصویر به کمک اپراتور سوبل

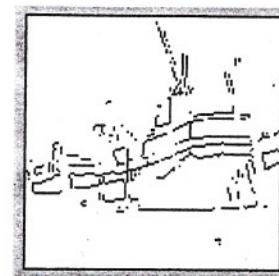
شکل ۸

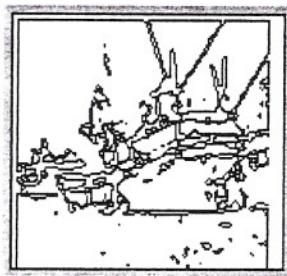
تصویر اولیه

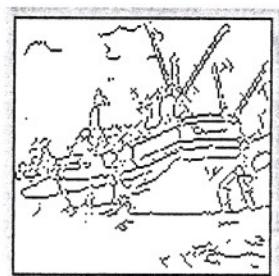
بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور روبرتر

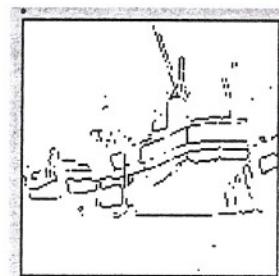
بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور پرورویت

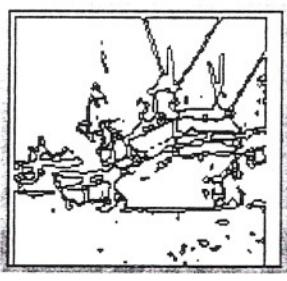
بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور یادگیر سلولی

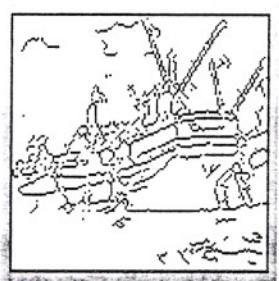
بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور کنی

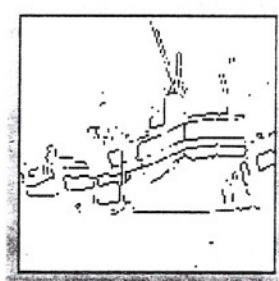
بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور سوبل

بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور یادگیر سلولی

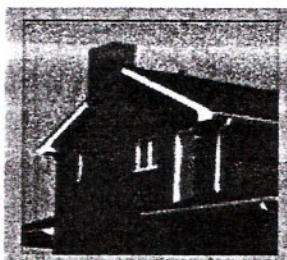

بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور کنی

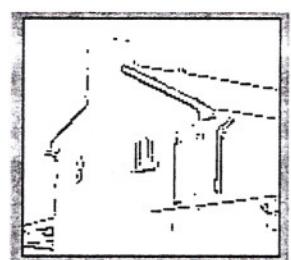

بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور سوبل

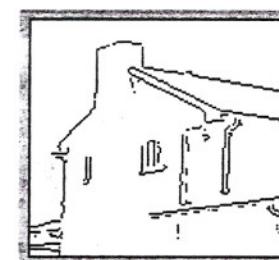
شکل ۹

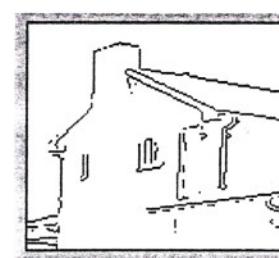
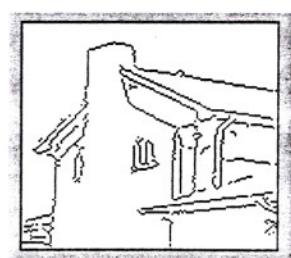
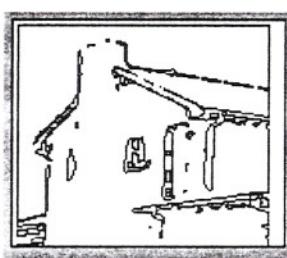
تصویر اولیه

بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور روبرتر

بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور پرورویت

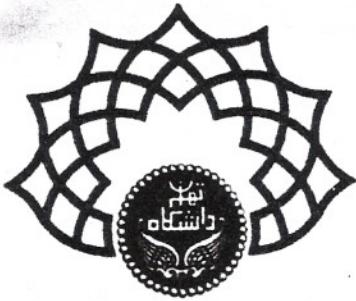

بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور یادگیر سلولی

بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور کنی

بافتن لبه های تصویری به کمک اپراتور سوبل

شکل ۱۰

هزارهاین سال تأسیس دانشگاه تهران - ۱۳۸۳

The 3rd
Iranian
Conference on
**Machine Vision
Image Processing & Applications
(MVIP 2005)**

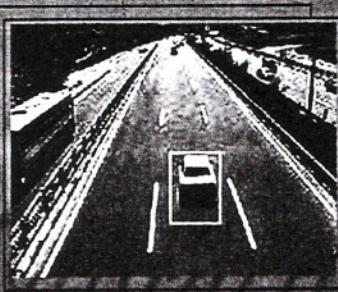
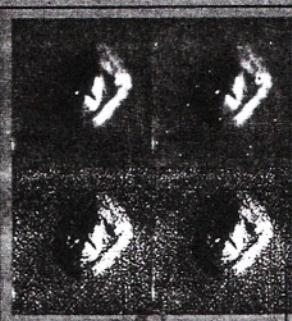
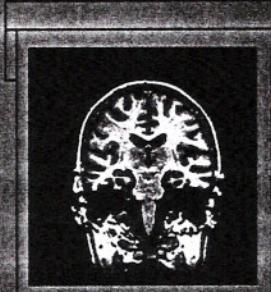
February 23 & 24, 2005

PROCEEDINGS

3

Volume 1

Electrical & Computer
Engineering Department
University of Tehran

هفتادمین سال تأسیس دانشگاه تهران-۱۳۸۳

ایران پردازش تصویر و سومین بین‌المللی کنفرانس هاشمی

مجموعه مقالات

۰۹۹
اسنفلد
۰۲۰۰۷

جلد اول

دانشگاه تهران
دانشکده فنی
گروه مهندسی برق و کامپیوتر

